

BIELIĆ SIĘ (3) *vb impf*

Zawsze sie.

e jasne.

praes 3 sg bieli się (2). ◇ fut 3 pl subst bielić się będą (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Wyróżniać się białą barwą, bieleć, być białym; albescere, albicare, candere, candescere, candidare, canere, canescere, inalbere Cn (3) : Kiedy koźiełek bieży zawodem/ tedy fye mu bieli pod ogonem. March¹ A3; PAtrzay iáko śnieg po górach fye bieli KochPieś 15.

Przen: Być nienagannym, wzorowym, przykładowym (1) :

Szereg: »bielić się a świecić«: że fie bielić á świecić káždemu z dáleká będą ony poćciwe fpráwy twoie/ s ktorych nápotym będzie roflá nadobna á poćciwa flawá twoiá. RejZwierc 162.

Formacje pochodne cf BIELEĆ SIĘ.

LZ